


[Strona Główna](#) > ... > [Sprawy Rodzinne I Dziedziczenie](#) > [Rozwód I Separacja Sądowa](#) > [Romania](#)

Rozwód i separacja sądowa

 Rumunia

Autor treści:



European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Po spełnieniu jakich warunków można uzyskać rozwód?

Rozwód można uzyskać na zgodny wniosek małżonków (w drodze postępowania sądowego, administracyjnego lub notarialnego). W razie braku zgodnego wniosku małżonków rozwodu może udzielić sąd.

2 Jakie są podstawy orzeczenia rozwodu?

Zgodnie z art. 373 kodeksu cywilnego rozwód można uzyskać w następujących przypadkach:

- na zgodny wniosek małżonków;
- jeżeli nastąpił trwały i zupełny rozkład pożycia i małżonkowie nie widzą możliwości kontynuowania związku małżeńskiego;
- na wniosek jednego z małżonków po co najmniej dwuletnim okresie separacji faktycznej;
- na wniosek małżonka, którego stan zdrowia uniemożliwia dalsze pozostawanie w związku małżeńskim.

3 Jakie są skutki rozwodu w odniesieniu do:

3.1 osobistych relacji pomiędzy małżonkami (np. nazwisko)?

- zmienia się status cywilny stron, dzięki czemu każde z rozwiedzionych małżonków może zawrzeć nowy związek małżeński;
- po rozwiązaniu małżeństwa przez rozwód małżonkowie mogą uzgodnić, że pozostają przy nazwisku, którego używali w trakcie małżeństwa. Jeżeli małżonkowie nie osiągną porozumienia, sąd może – w należycie uzasadnionych przypadkach – zezwolić małżonkom na pozostanie przy nazwisku, którego używali w trakcie małżeństwa. Jeżeli małżonkowie nie osiągną porozumienia co do używania nazwiska, a sąd nie rozstrzygnie tej kwestii, każde z byłych małżonków powraca do nazwiska, które nosiło przed zawarciem małżeństwa.

3.2 podziału majątku małżonków?

W przypadku rozwodu uznaje się, że małżeński ustrój majątkowy ustaje między małżonkami z dniem wniesienia pozwu o rozwód. Dowolne z małżonków – lub obydwoje z nich w przypadku rozwodu na zgodny wniosek małżonków – może jednak zwrócić się do sądu o ustalenie, że małżeński ustrój majątkowy ustał z dniem rozpoczęcia separacji faktycznej.

Jeżeli w następstwie rozwiązania związku małżeńskiego ustrój wspólności majątkowej ustaje, byli małżonkowie pozostają współwłaścicielami majątku wspólnego do chwili ustalenia ich udziałów.

W wyniku zniesienia wspólności majątkowej każde z małżonków otrzymuje swój majątek osobisty, następnie dokonuje się podziału majątku wspólnego i reguluje sprawy związane z zadłużeniem. W tym celu w pierwszej kolejności ustala się udział każdego z małżonków w majątku na podstawie jego wkładu w nabycie majątku wspólnego oraz jego udziału w wywiązywaniu się ze wspólnych zobowiązań. W przypadku braku dowodu

przeciwnego domniemywa się, że udziały małżonków są równe.

Niezależnie od ewentualnego obowiązku alimentacyjnego istniejącego między byłymi małżonkami i od świadczeń wyrównawczych, małżonek, który nie ponosi winy za rozkład pożycia małżeńskiego i którego sytuacja materialna uległa pogorszeniu w następstwie rozwiązania małżeństwa, może zażądać odszkodowania od małżonka ponoszącego winę za rozkład pożycia. Sąd rodzinny orzeka w sprawie takiego wniosku w wyroku rozwodowym.

W wyniku orzeczenia rozwodu byli małżonkowie tracą prawo do dziedziczenia po sobie.

3.3 małoletnich dzieci małżonków?

Po orzeczeniu rozwodu sąd rodzinny rozstrzyga kwestie dotyczące stosunków między rodzicami a ich małoletnimi dziećmi. Co do zasady po rozwodzie małżonkowie sprawują nad nimi wspólną władzę rodzicielską. Sąd rodzinny ustala miejsce zamieszkania małoletniego dziecka w domu tego z rodziców, z którym zazwyczaj ono zamieszkuje, przyznając prawo do kontaktów z dzieckiem temu z rodziców, które z nim nie zamieszkuje. Sąd określa wysokość wkładu wnoszonego przez każde z rodziców na poczet kosztów wychowania, kształcenia, nauki i szkolenia zawodowego dzieci.

Jeżeli zmieniają się okoliczności, sąd rodzinny może zmodyfikować środki odnoszące się do praw i obowiązków rozwiedzionych rodziców względem ich małoletnich dzieci na wniosek któregokolwiek z rodziców lub innego członka rodziny, dziecka, organu ds. opieki nad małoletnimi, instytucji publicznej ds. ochrony dziecka lub prokuratora.

3.4 obowiązku alimentacyjnego względem współmałżonka?

W wyniku rozwiązania małżeństwa ustaje obowiązek alimentacyjny małżonków wobec siebie. Rozwiedziony małżonek jest uprawniony do świadczenia alimentacyjnego, jeżeli popadł w niedostatek z uwagi na niezdolność do pracy, która wystąpiła przed zawarciem małżeństwa, w trakcie jego trwania lub w ciągu roku po rozwiązaniu małżeństwa (ale wyłącznie w przypadku, gdy taka niezdolność była spowodowana czynnikami związanymi z małżeństwem).

Małżonek ubiegający się o świadczenie alimentacyjne nie może jednocześnie ubiegać się o świadczenie wyrównawcze. W przypadku orzeczenia rozwodu z wyłącznej winy strony pozwanej małżonek wnoszący pozew może otrzymać świadczenie wyrównawcze. Świadczenie wyrównawcze może zostać zasądzone wyłącznie w przypadku, gdy małżeństwo trwało co najmniej 20 lat.

4 Co w praktyce oznacza termin prawny „separacja sądowa”?

W prawie rumuńskim nie istnieje pojęcie „separacji sądowej”; istnieje natomiast „separacja faktyczna” (*separarea în fapt*) oraz sądowy podział majątku (*separația judiciară de bunuri*). Okoliczność pozostawania w separacji należy dowieść przed sądem. Jeżeli separacja faktyczna trwała co najmniej dwa lata, stanowi ona przesłankę do wystąpienia o rozwód do sądu.

5 Jakie są warunki orzeczenia separacji sądowej?

6 Jakie są skutki prawne separacji sądowej?

7 Co w praktyce oznacza termin „unieważnienie małżeństwa”?

Unieważnienie małżeństwa następuje ze względu na naruszenie jednego z wymogów prawnych dotyczących zawarcia małżeństwa. Małżeństwo może zostać unieważnione wyłącznie na mocy orzeczenia sądu. Unieważnienie małżeństwa wywołuje również skutki wstecz i na przyszłość; związek małżeński jest traktowany, jakby nigdy nie istniał.

8 Jakie są warunki orzeczenia unieważnienia małżeństwa?

Wymienione poniżej przypadki naruszenia wymogów prawnych dotyczących zawarcia małżeństwa stanowią

bezwzględne przesłanki unieważnienia małżeństwa:

- małżeństwo zostało zawarte bez oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński;
- małżeństwo zostało zawarte między osobami tej samej płci;
- małżeństwo zostało zawarte przez osobę, która pozostawała już w związku małżeńskim;
- małżeństwo zostało zawarte między osobami spokrewnionymi w linii prostej lub w linii bocznej do czwartego stopnia pokrewieństwa włącznie;
- małżeństwo zostało zawarte przez osobę dotkniętą chorobą psychiczną albo niedorozwojem umysłowym;
- małżeństwo zostało zawarte bez oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński przyszłych małżonków lub oświadczenie takie nie zostało złożone zgodnie z procedurą przewidzianą w obowiązujących przepisach;
- małżeństwo zostało zawarte przez małoletniego poniżej 16. roku życia;
- małżeństwo zostało zawarte w innym celu niż założenie rodziny.

Względne przesłanki unieważnienia małżeństwa obejmują:

- zawarcie małżeństwa przez osobę małoletnią, która ukończyła 16. rok życia, na podstawie opinii lekarskiej, bez zgody obojga rodziców albo tego z rodziców, które samodzielnie sprawuje władzę rodzicielską, lub bez zgody osoby, której przysługują prawa rodzicielskie;
- wystąpienie wady oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński: błędu (co do tożsamości współmałżonka), oszustwa lub przemocy;
- zawarcie małżeństwa przez osobę tymczasowo niezdolną do rozpoznania znaczenia swoich czynów;
- zawarcie małżeństwa między przysposabiającym a małoletnim pozostającym pod jego opieką.

9 Jakie są skutki prawne unieważnienia małżeństwa?

Do czasu uprawomocnienia się wyroku sądu małżonek, który działając w dobrej wierze, zawarł nieważny lub unieważniony związek małżeński, zachowuje status małżonka pozostającego w ważnym związku małżeńskim; podobnie stosunki majątkowe pomiędzy byłymi małżonkami podlegają przepisom dotyczącym rozwodu.

Unieważnienie małżeństwa nie wywiera wpływu na dzieci, które są uznawane za dzieci zrodzone z małżeństwa. Jeżeli chodzi o prawa i obowiązki rodziców i dzieci względem siebie, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące rozwodu.

Wyrok sądu stwierdzający nieważność małżeństwa lub unieważniający małżeństwo jest skuteczny wobec osób trzecich; zastosowanie mają przepisy w zakresie wymogów formalnych dotyczących małżeńskiego ustroju majątkowego, publicznego charakteru umowy majątkowej małżeńskiej oraz bezskuteczności umowy majątkowej małżeńskiej.

Na nieważność małżeństwa nie można się powołać w odniesieniu do osoby trzeciej w stosunku do czynności dokonanej z jednym z małżonków przed unieważnieniem małżeństwa, chyba że dopełniono ustanowionych w prawie wymogów formalnych dotyczących ujawnienia faktu wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności małżeństwa lub o unieważnienie małżeństwa lub osoba trzecia w inny sposób dowiedziała się o istnieniu podstaw do unieważnienia małżeństwa przed dokonaniem takiej czynności.

10 Czy istnieją jakieś alternatywne sposoby, poza drogą sądową, rozwiązywania problemów związanych z rozwodem?

Przed skierowaniem sprawy do sądu można skorzystać z mediacji. W toku postępowania sądowego organy sądowe mają obowiązek pouczyć strony o możliwości skorzystania z mediacji i o zaletach tego rozwiązania.

Mediacja może pomóc małżonkom rozstrzygnąć spory dotyczące wykonywania praw rodzicielskich, ustalenia miejsca zamieszkania dzieci i przyczyniania się każdego z rodziców do utrzymywania dzieci. Mediator dopilnuje, aby wynik mediacji nie był sprzeczny z dobrem dziecka, i będzie zachęcał rodziców do skoncentrowania się przede wszystkim na potrzebach dziecka, aby sposób wykonywania władzy rodzicielskiej, separacja faktyczna lub rozwód nie odbiły się niekorzystnie na wychowaniu i rozwoju dziecka.

Umowa mediacyjna, zawierająca treść porozumienia stron co do sprawowania władzy rodzicielskiej,

przyczyniania się każdego z rodziców do utrzymywania dzieci oraz ustalenia miejsca zamieszkania dzieci, musi zostać zatwierdzona przez sąd, który jest zobowiązany do sprawdzenia, czy postanowienia umowy są zgodne z interesem dziecka.

Jeżeli małżonkowie, którzy nie posiadają małoletnich dzieci zrodzonych z małżeństwa ani małoletnich dzieci pozamałżeńskich czy przysposobionych, wspólnie występują o rozwód, urzędnik stanu cywilnego lub notariusz właściwy dla miejsca, w którym zawarto małżeństwo, lub dla miejsca ostatniego wspólnego miejsca zamieszkania małżonków, może rozwiązać małżeństwo za zgodą obojga małżonków i wydać im zaświadczenie o rozwodzie.

Notariusz może udzielić rozwodu na zgodny wniosek małżonków również w przypadku, gdy małżonkowie posiadają małoletnie dzieci zrodzone z małżeństwa lub małoletnie dzieci pozamałżeńskie bądź przysposobione, jeżeli małżonkowie osiągną porozumienie co do nazwiska, władzy rodzicielskiej, miejsca zamieszkania dzieci, warunków utrzymywania kontaktów z dziećmi oraz przyczyniania się każdego z rodziców do kosztów wychowania, kształcenia, nauki i szkolenia zawodowego dzieci.

11 Gdzie należy złożyć pozew/wniosek o rozwód/separację sądową/unieważnienie małżeństwa? Jakich formalności należy dopełnić i jakie dokumenty należy załączyć do pozwu/wniosku?

Organem właściwym do rozpoznania pozwu o rozwód jest sąd rejonowy (*judecătoria*).

Sądem właściwym miejscowo jest sąd ostatniego wspólnego miejsca zamieszkania małżonków. Jeżeli małżonkowie nie mieli wspólnego miejsca zamieszkania lub jeżeli żadne z małżonków nie zamieszkuje już w ostatnim wspólnym miejscu zamieszkania małżonków, pozew należy wnieść do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania pozwanego. Jeżeli jednak pozwany nie ma miejsca zamieszkania w Rumunii, a sądy rumuńskie mają jurysdykcję międzynarodową, pozew należy wnieść do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania powoda. Jeżeli ani powód, ani pozwany nie mają miejsca zamieszkania w Rumunii, strony mogą uzgodnić, że pozew o rozwód zostanie wniesiony do dowolnego sądu w Rumunii. Jeżeli strony nie osiągną porozumienia w tej kwestii, pozew o rozwód należy wnieść do Sądu Rejonowego dla 5. Dzielnicy w Bukareszcie (*Judecătoria Sectorului 5 Bucureşti*).

Poza ogólnymi elementami pozwu w pozwie o rozwód należy zawrzeć informacje na temat nazwisk małoletnich dzieci. Do pozwu należy załączyć akt małżeństwa, odpisy aktów urodzenia małoletnich dzieci oraz – w stosownych przypadkach – umowę zawartą przez małżonków w postępowaniu mediacyjnym.

Jeżeli pozew o rozwód został wniesiony przez małżonków wspólnie, musi zostać podpisany przez oboje małżonków lub przez ich wspólnego pełnomocnika wyznaczonego na mocy pełnomocnictwa szczególnego. Jeżeli pełnomocnikiem jest adwokat, wówczas poświadczą on podpisy małżonków zgodnie z prawem.

Strony są zobowiązane do osobistego stawiennictwa przed sądem rozpoznającym sprawę w pierwszej instancji, chyba że jedno z małżonków odbywa karę pozbawienia wolności, nie jest w stanie stawić się przed sądem z uwagi na poważną chorobę, jest objęte zakazem sądowym, ma miejsce zamieszkania w państwie trzecim lub znajduje się w innej sytuacji, która uniemożliwia mu osobiste stawiennictwo przed sądem; w takiej sytuacji zainteresowana osoba może być reprezentowana przez adwokata, pełnomocnika lub – w stosownych przypadkach – opiekuna lub kuratora (*curator*). Jeżeli powód nie stawi się w wyznaczonym terminie na rozprawie przed sądem pierwszej instancji bez uzasadnionej przyczyny, a stawi się wyłącznie pozwany, sąd odrzuca pozew jako bezzasadny.

Sąd orzekający w sprawie o rozwód rozstrzyga kwestie związane ze sprawowaniem władzy rodzicielskiej, przyczynianiem się każdego z rodziców do kosztów związanych z wychowaniem i kształceniem dzieci, miejscem zamieszkania dzieci oraz prawem rodzica do kontaktów z dziećmi nawet w przypadku, gdy nie wniesiono o to w pozwie rozwodowym.

Pozew o stwierdzenie nieważności małżeństwa w oparciu o przesłanki bezwzględne może wnieść dowolna zainteresowana strona. Powództwo o unieważnienie małżeństwa ma charakter osobisty, a zatem roszczenie nie przechodzi na spadkobierców. Jeżeli jednak powództwo zostało wytoczone przez jednego z małżonków, może być kontynuowane przez jego spadkobierców.

12 Czy mogę uzyskać pomoc prawną na pokrycie kosztów postępowania?

Pomoc prawną można otrzymać na warunkach określonych w nadzwyczajnym dekrecie rządowym nr 51/2008 w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych, zatwierdzonym ze zmianami i uzupełnieniami ustawą nr 193/2008, z późniejszymi zmianami.

Osoby, których średni miesięczny dochód netto na członka rodziny w ciągu ostatnich dwóch miesięcy przed złożeniem wniosku wynosił mniej niż równowartość 25 % krajowej płacy minimalnej brutto, kwalifikują się do otrzymania pomocy prawnej w pełnym zakresie, określonym w art. 6. W takich przypadkach pomoc prawna jest wypłacana w całości przez państwo.

Jeżeli średni miesięczny dochód netto na członka rodziny w ciągu ostatnich dwóch miesięcy przed złożeniem wniosku wynosił mniej niż równowartość 50 % krajowej płacy minimalnej brutto, państwo wypłaca 50 % kwoty pomocy prawnej.

W innych sytuacjach istnieje możliwość przyznania pomocy prawnej proporcjonalnie do potrzeb wnioskodawcy, na przykład w przypadku wystąpienia ryzyka, że rzeczywiste lub szacunkowe koszty postępowania utrudnią mu skuteczne uzyskanie dostępu do wymiaru sprawiedliwości ze względu na jego dochody i udokumentowane wydatki, w tym z uwagi na różnicę między kosztami życia w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca ma miejsce zamieszkania, a kosztami życia w Rumunii.

13 Czy istnieje możliwość wniesienia odwołania od orzeczenia rozvodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa?

Zgodnie z przepisami nowego kodeksu postępowania cywilnego termin na wniesienie apelacji od wyroku sądu pierwszej instancji wynosi 30 dni od dnia powiadomienia o wydaniu wyroku.

14 Co powinienem zrobić, aby państwo członkowskie uznało orzeczenie rozvodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa wydane przez sąd innego państwa członkowskiego?

Orzeczenie rozvodu/separacji/unieważnienia małżeństwa uznaje się z mocy prawa, bez konieczności przeprowadzenia specjalnego postępowania, zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2019/1111 z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz w sprawie uprowadzenia dziecka za granicę (wersja przekształcona).

Nie wyklucza to możliwości wystąpienia przez zainteresowaną stronę z wnioskiem o wydanie decyzji stwierdzającej brak podstaw do nieuznania danego orzeczenia.

15 Do którego sądu należy się zwrócić, aby sprzeciwić się uznaniu orzeczenia rozvodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa wydanego przez sąd innego państwa członkowskiego? Jaka procedura ma zastosowanie w takich sytuacjach?

Nie dotyczy.

16 Jakie przepisy prawa odnoszące się do rozvodu stosuje sąd w postępowaniu rozwodowym pomiędzy małżonkami, którzy nie mieszkają w danym państwie członkowskim, lub którzy są obywatelami różnych

państw?

Sąd rumuński ustali prawo właściwe mające zastosowanie do stosunków na gruncie prawa prywatnego międzynarodowego zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1259/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie wprowadzenia w życie wzmocnionej współpracy w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodu i separacji prawnej albo zgodnie z art. 2597 i nast. kodeksu cywilnego.

Małżonkowie mogą wybrać prawo państwa, w którym mają wspólne miejsce zwykłego pobytu lub w którym mieli ostatnie wspólne miejsce zwykłego pobytu (jeżeli co najmniej jedno z nich w dalszym ciągu zamieszkuje w tym państwie w dniu zawarcia umowy o wyborze prawa właściwego), prawo państwa, którego obywatelstwo posiada jedno z małżonków, prawo państwa, w którym małżonkowie zamieszkiwali przez co najmniej trzy lata, albo prawo rumuńskie.

Jeżeli małżonkowie nie dokonali wyboru prawa właściwego, prawem właściwym jest prawo państwa, w którym mają oni wspólne miejsce zwykłego pobytu, lub – w razie braku takiego państwa – prawo państwa, w którym mieli oni ostatnie wspólne miejsce zwykłego pobytu (jeżeli w chwili wniesienia pozwu o rozwód przynajmniej jedno z małżonków w dalszym ciągu miało miejsce zwykłego pobytu w tym państwie); jeżeli jedno z małżonków nie ma miejsca zwykłego pobytu, prawem właściwym jest prawo państwa, którego obywatelstwo obydwójce małżonkowie posiadali w chwili wniesienia pozwu o rozwód; lub, jeżeli każde z małżonków posiada obywatelstwo innego państwa, prawo ostatniego państwa, którego obywatelstwo posiadali obydwójce małżonkowie (jeżeli przynajmniej jedno z małżonków w dalszym ciągu posiadało obywatelstwo tego państwa w chwili wniesienia pozwu o rozwód). We wszystkich innych przypadkach prawem właściwym jest prawo rumuńskie.

Ta strona internetowa jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Będziemy wdzięczni za [uwagi](#) na temat przydatności przedstawionych informacji.

■ Ostatnia aktualizacja: 22/01/2026

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.